

ת"פ 29311/02/13 - מדינת ישראל נגד ניסים שבתי, אלירן שבתי, דרור שטרית

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 29311-02-13 מדינת ישראל נ' שבתי ואח'

בפני
בענין:

בפני כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד

המאשימה

1. ניסים שבתי

2. אלירן שבתי

3. דרור שטרית

הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד שאול עזרא

גזר דין משלים - נאשם 3

ביום 17.02.16 נגזר דינו של נאשם 3 (להלן: "הנאשם"), לאחר שהודה במסגרת עסקת טיעון אליה הגיעו הצדדים במהלך שמיעת הוכחות המאשימה. במסגרת ההסדר, הודה הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

לפי עובדות כתב האישום המתוקן (שתוקן במסגרת הסר הטיעון), ביום 10.07.12, הגיעו שוטרי המשטרה הצבאית ו-6 שוטרים של משטרת ישראל לביתו של נאשם 1 בירושלים. בבית נכחו שלושת הנאשמים. השוטרים דפקו על הדלת והזדהו כשוטרים. נאשם 2 והנאשם פתחו את הדלת, בזמן שהנאשם החזיק בקסדת אופנוע. השוטר שלומי ביקש ממנו להניח את הקסדה, ולאחר שהוא סירב, לקח השוטר שלומי את הקסדה מידו. הנאשם הכה את השוטר שלומי באגרוף בפניו, והשוטר שלומי הפיל את הנאשם על הספה וניסה לעצור אותו. הנאשם בעט בשוטר שלומי בבטנו, והאחרון הפיל אותו לרצפה והתיישב עליו על מנת לעצור אותו, תוך שהוא תופס את שתי ידיו. הנאשם המשיך להשתולל. השוטר יוסי, אשר הגיע לעזרתו של השוטר שלומי, נאלץ להכות את הנאשם במכת אגרוף לעבר פניו. כתוצאה מכך, נשבר אפו של הנאשם.

אותה עת, הצטרף נאשם 1 לנאשמים והחל לתקוף את השוטרים. בתגובה, השוטר עדי ריסס לעברו של נאשם 1 גז פלפל. בהמשך, רץ נאשם 1 למטבח הבית, כשהשוטר טל בעקבותיו. נאשם 1נטל לידיו מערוך ממגירה במטבח, והשוטר טל שלף את אקדחו וכיוון אותו אליו, תוך שהוא מורה לו לשמוט את המערוך. נאשם 1 עזב את המערוך והחל לרוץ. השוטר עדי ריסס לעברו גז פלפל ונאשם 1 המשיך בריצה לחצר הבית, שם שהה כלב מסוכן מסוג דוברמן. הכלב התקרב לדלת הזכוכית המובילה לחצר הבית, והשוטר עדי ריסס אותו. אותה עת יצא השוטר רועי אל החצר, והכלב נשך אותו ברגלו ופצע אותו. השוטר עדי סגר את דלת הזכוכית המובילה אל החצר, ונאשם 1 שבר אותה באמצעות קרש.

הסדר הטיעון בין הצדדים כלל טווח עונשי מוסכם, במסגרתו המאשימה הגבילה עצמה לעונש של עבודות שירות, ואילו ההגנה נותרה חופשית בטיעוניה.

בגזר הדין, קבע בית המשפט (כב' השופטת דנה כהן-לקח) את מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם בנסיבותיו של המקרה בין ענישה מוחשית משמעותית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד מספר בודד של חודשי מאסר

בפועל. את עונשו של הנאשם קבע בית המשפט בטווח התחתון של המתחם והשית עליו של"צ בהיקף דומה לזה שהושת על נאשם 2, היינו 120 שעות, לצד מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שנתיים בגין עבירת אלימות מסוג פשע ולתקופה של חודשיים למשך שנתיים בגין עבירת אלימות מסוג עוון.

בית המשפט ציין לחובתו של הנאשם את חומרת המעשים וכיעורם, הרשעה קודמת מבית-דין צבאי משנת 2010 בגין עבירות הקשורות בנשק, בגין נגזר על הנאשם בשעתו עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת. מנגד, הביא בית המשפט לקולא את הודאתו של הנאשם ונטילת האחריות, את העובדה כי מאז הרשעתו הקודמת והיחידה לא היו לו הרשעות במשך זמן ממושך, ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות העובדה שהוא היה בעת האירוע בחור צעיר בשנות העשרים המוקדמות של חייו.

הנאשם הזהיר כי חובה עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן, וכי אם יפר את צו השל"צ, בית המשפט יהיה מוסמך לקיים דיון מחודש בגזר-הדין.

ואכן, ביום 21.02.17 הודיע שירות המבחן כי הנאשם לא החל בביצוע שעות השל"צ ונותק הקשר עמו. בדיון שהתקיים ביום 16.05.17 ביקש הנאשם הזדמנות נוספת לביצוע השל"צ, ובית המשפט נעתר לבקשתו. ואולם גם אז הנאשם לא ביצע את השל"צ, ושירות המבחן מסר על כך הודעה ביום 12.07.17. הנאשם לא התייצב למספר דיונים שנקבעו בעניינו. ואף לאחר שהוצא כנגדו צו הבאה, שבטל נוכח התחייבותו להתייצב לדיון, הוא לא התייצב לדיון ואף לא למספר דיונים שנקבעו לאחר מכן. רק ביום 8.01.19 התייצב הנאשם ונשמעו הטיעונים.

בטיעוניה שבה ב"כ המאשימה על הטיעונים שנטענו בעניינו של הנאשם בעבר ולמתחם שנקבע בגזר הדין. היא הוסיפה כי מאז, הנאשם הורשע בעבירת תעבורה והושת עליו עונש של עבודות שירות. בשים לב למכלול הנסיבות נתבקש להפקיע את השל"צ ולהשית תחתיו חצי שנת מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם ציין כי גזר הדין שהושת על הנאשם היה מקל מאוד, אך מאז הן לא השתנו באופן משמעותי, שכן מלבד עבירת תעבורה בגינה הושת עליו עונש של עבודות שירות, לא נפתח כנגדו הליך כלשהו והוא מתנהל כאדם נורמטיבי. נתבקש לתת לו הזדמנות נוספת לביצוע שעות השל"צ ולחילופין להמירם בקנס, ולא לגדוע את מהלך חייו בעונש מאסר.

בהחלטה מיום 8.01.19 הוריתי על הפקעת השל"צ, תוך שצינתי כי חרף התחייבותו של הנאשם לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן הוא אפילו לא החל בביצוע השל"צ, גם לא לאחר שניתנה לו הזדמנות נוספת לפנים משורת הדין. הוא גם לא התייצב פעם אחר פעם לדיונים שנקבעו בעניינו על אף שידע עליהם.

לצד זאת, ברי כי אין מקום לקבוע את עונשו, גם לא כיום, ברף גבוה של מתחם הענישה. מכלול הנסיבות בגין קבע בית המשפט בזמנו כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם נכונות גם היום. מחד הנאשם הורשע בעבירת תעבורה אך מאידך, לא נפתחו כנגדו הליכים פליליים. לצד זאת, העובדה שהנאשם לא ביצע את שעות השל"צ והתעלם, הן משירות המבחן והן מבית המשפט, מלמדים, כי חרף הודאתו במיוחס לו, נטילת האחריות אינה שלמה. היא לא הייתה שלמה מלכתחילה, כפי שציין שירות המבחן בתסקיר שהגיש ועמד בפני בית המשפט כשנגזר דינו של הנאשם לראשונה, והדבר מתחזק נוכח התנהלותו לאחר שבית המשפט נהג עמו לפנים משורת הדין ולא החמיר בעונשו, על אף חומרת מעשיו של הנאשם.

בנסיבות אלו יש להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 3 חודשים. אפשר שהיה מקום שהנאשם יבצע את עונש המאסר בעבודות שירות, אך הנאשם, שנשלח לממונה על עבודות השירות לא התייצב במועד שנקבע לו. בהמשך הוא גם לא התייצב לדיון שנקבע למתן גזר דין. רק לאחר שניתן כנגדו צו הבאה הוא הגיע כיום לבית המשפט.

אני משית אפוא, על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל חלף עונש השל"צ שהושת עליו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ט, 29 אפריל 2019, במעמד המתייצבים.